

skattemæssig Henseende netop en Anbefaling for en Forbrugsskat, at den rammer en almindelig Forbrugsartikel. Med Hensyn til Cyklerne maa jeg ganske benægte, at man er i Stand til særlig paa Cykle at nyde Naturens Skønheder. Jeg tror, at den, der gaar paa sine Ben, bedre kan bruge sine Øjne. Hvis en eventuel Cykleskat skulde bevirke, at den opvoksende Ungdom blev mindre krum og foroverbøjet, tror jeg, den overhovedet vilde blive skønnere. Som man ser den paa Sessionerne, maa man ofte grue over den sportsmæssige Ungdom. Jeg vil dernæst protestere imod et Udtryk, som det ærede Medlem brugte. Han sagde, at de indirekte Skatter burde man sørge for at faa ned, thi de ville føles som en personlig Byrde af Befolkningen. Det er en fuldkommen Misforstaaelse. En grov Forhøjelse af Formue- og Indkomstskatten vil netop føles som en direkte personlig Byrde, medens derimod Forhøjelsen af de indirekte Skatter, altsaa af Prisen paa denne eller hin almindelige Vare, paa ingen Maade føles saaledes.

Med Hensyn til de Bemærkninger, der ere gjorte om Vanskeligheden ved at udfinde Formuen i København og andre store Byer, skal jeg blot sige, at naar f. Eks. Finansministeren sagde, at det er meget let at finde de løse Formuer paa Landet, men derimod vanskeligt i Byerne, forholder det sig efter min Mening omvendt. Det er meget vanskeligt at vurdere den løse Formue paa Landet; f. Eks. Kreaturbesætninger, som veksle, medens Forretningsmænd i Byerne udmærket vide Besked med deres løse Formue, have alting bogført og kunne til enhver Tid opgive nøjagtigt deres Varelagers Værdi o. s. v. Men skulde det virkelig være saaledes, hvad jeg positivt benægter, at man ikke rigtig kan faa fat paa de store Formuer i Byerne, hvorledes skulde det saa være et fortræffeligt Træk i saa Henseende at gaa videre med Formueskatten? Saa maa man snarere regne med, at Formuen trækker sig endnu mere tilbage, bliver endnu vanskeligere at faa fat paa. Overhovedet, er det saaledes, som de Herrer tro, at det er vanskeligt at faa fat paa de store Formuer i Byerne, og som vi tro, at det er vanskeligt at faa fat paa de rigtige Indtægter paa Landet, saa lader sig deraf kun drage een logisk Slutning, nemlig, at saa skal man ikke gaa videre med Formue- og Indkomstskatten, siden det er saadan, at man ikke kan faa fat paa

Formuerne i Byerne og Indtægterne paa Landet.

Jeg vilde under andre Omstændigheder gerne have vekslet nogle Bemærkninger med det ærede Medlem fra Langeland (P. Munch) om hans Synspunkter med Hensyn til Landstingets Indflydelse paa Finansloven. Jeg maa vedblivende hævde, at om denne Indflydelse er større eller mindre, har i og for sig intet at gøre med Folketingsparlamentarisme. Navnlig er Landstinget interesseret i paa en naturlig Maade at koncentrere sig om, hvad man kunde kalde Finanslovens Renhed, og saa længe Landstinget vil hævde dette Standpunkt og i givet Fald indskrænke sig dertil, vil det nok vise sig, at det har en naturlig Styrke i ethvert Sammenstød med Folketinget, saa selv om Folketinget er repræsenteret i Regeringen, vil dog i det lange Løb Landstinget sejrrikt kunne hævde sit Standpunkt. Men naar i det hele det ærede Medlem taler om Landstinget og om disse Skatteloves videre Gang gennem Landstinget, er det saa yderst betegnende, hvorledes han stadig fremmaner alle Vanskelighederne, hvorledes han stadig formaner Finansministeren, at nu skal han endelig passe paa, det mest sandsynlige er, at han ydmyges i Landstinget, og at hele den Politik, han fører, vil have den Følge, at Folketingsparlamentarismen gaar tilbage o. s. v.; peger paa, hvorledes det dog kan hælde, at han deroppe nødsages til at sluge et stort Stykke Toldlov. Alle disse Forsøg paa, naar man for Alvor ønsker frugtbare, gode, positive Lovgivningsresultater, at fremmane Vanskelighederne paa Forhaand, synes mig saare lidet tiltalende. Lad os tage Vanskelighederne, naar de komme. Jeg er overbevist om, at naar denne Rigsdagssession er forbi, vil det vise sig, at der ikke har været saa overordentlig mange Vanskeligheder for at komme til Forstaaelse mellem Landstinget og Regeringen, som det ærede Medlem fremmaner, og saa vil Dommen over dette Foraars Politik simpelthen kunne skrives med de faa Ord: Ilde spaaede det ærede Medlem fra Langeland, men vel gik det!

Finansministeren (N. Neergaard): Mine Udtalelser skulle blive ganske korte, og jeg haaber, de ikke skulle give Anledning til synderligt Tilsvær. Det falder mig vanskeligt at forstaa, at det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) og det ærede Medlem fra Langeland (P. Munch) have haft